Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 31. Warszawa, dnia 18 listopada 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne

336.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 października 1929 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R .P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc listopad 1929 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 31 października 1929 r. Nr. 252, poz. 586).

337.

Likwidacja mienia b. ros. „Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji“.

Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych, działający na mocy Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 377), — ogłosił w Nr. 190 „Monitora Polskiego“ z dnia 20 sierpnia r. b. uchwałę o przystąpieniu do likwidacji pozostałego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej mienia b. ros. „Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji“, likwidatorem którego wyznaczony został p. inż. Konstanty Mikulski (Warszawa, Prokuratorska Nr. 3). Zainteresowanym przysługuje prawo zgłaszania roszczeń w terminie trzymiesięcznym od daty ogłoszenia w „Monitorze Polskim“ o przystąpieniu do likwidacji. Roszczenia należy kierować do Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych (Warszawa, Ministerstwo Skarbu, Rymarska 3/5, pokój Nr. 67).

Podatki bezpośrednie.

338.

OKÓLNIK Nr. 280 (L.D.V.6489/4/29).

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Uzupełniając okólnik Nr. 199 z dnia 20.VI. 1927 r. L. DPO. 13838/III/26 zamieniony okólnikiem Nr. 242 z dn. 30 listopada 1927 r. L. D. V. 9074/4/27 Ministerstwo Skarbu poleca, narówni z zaświadczeniami Urzędu Celnego w Zajączkowie i kontroli skarbowej w Tczewie, traktować również i zaświadczenia granicznej kontroli skarbowej w Starej Pile i Skarszewach.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) *P. Michalski.*

339.

OKÓLNIK Nr. 282 (L.D.V.4481/4/29).

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na skutek memorjału Związku Elektrowni Polskich Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że utrzymywane przez okręgowe elektrownie podstacje, służące do zmiany prądu wysokiego napięcia na napięcie użytkowe, a połączone ewentualnie ze specjalnemi biurami, które obliczają ilość zużytego przez poszczególnych odbiorców prądu i jednocześnie inkasują należność za prąd, stanowią jeden jednolity zespół gospodarczy z elektrowniami okręgowemi w rozumieniu postanowień art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550).

Wobec powyższego elektrownie okręgowe wraz z utrzymywanemi podstacjami winny być zaopatrzone w jedno świadectwo przemysłowe III kat. przedsiębiorstw przemysłowych z rozdz. XVI cz. II lit. C taryfy, załączonej do art. 23 powołanej ustawy.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Warszawa, dnia 9 sierpnia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

340.

OKÓLNIK Nr. 284 (L.D.V.7769 4 29).

Do Izb Skarbowych w Grudziądzu, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Zgodnie z postanowieniami art. 62 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 z 1925 r. poz. 550) i § 72 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 560), z końcem bieżącego roku podatkowego winny być dokonane uzupełniające mianowania członków i zastępców członków Komisji Szacunkowych i Odwoławczych do spraw państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Listy kandydatów na członków Komisji i ich zastępców, o których mowa w art. 59 i art. 60 ustawy winny być przedstawione przez Izby przemysłowo-handlowe oraz rzemieślnicze, względnie przez organizacje spełniające funkcje tych izb, naczelnikom urzędów skarbowych, o ile chodzi o członków Komisji Szacunkowych, a Prezesom Izb skarbowych, o ile chodzi o członków Komisji Odwoławczych, najpóźniej **do końca października 1929 roku.**

2) W terminie **do dnia 15 listopada 1929 r.** naczelnicy Urzędów skarbowych przedłożą zgłoszone listy kandydatów Izbom skarbowym wraz ze swoją opinją.

3) Niezależnie od powyższego naczelnicy Urzędów skarbowych przedstawią z urzędu, w terminie **do dnia 15 listopada 1929 r.** po 3-ch kandydatów na każde z opróżnionych miejsc członków i zastępców członków Komisji, mianowanych na wniosek naczelników władz podatkowych I instancji, przyczem należy mieć na uwadze przepisy § 69 Rozporządzenia wykonawczego.

4) Po otrzymaniu list kandydatów w myśl p. 2 i 3 niniejszego zarządzenia Prezesi Izb skarbowych

uskutecznią mianowanie członków i zastępców członków Komisji Szacunkowych w terminie **do dnia 15 grudnia 1929 r.**, zawiadamiając o tem mianowanych, oraz naczelników Urzędów skarbowych.

5) Wnioski do Ministerstwa o zamianowanie członków Komisji Odwoławczych i ich zastępców winny być przedstawione w terminie **do dnia 1 grudnia 1929 r.**

Przy przedstawianiu wniosków należy mieć na uwadze przepisy art. 61 oraz 63 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Ponieważ cała akcja zamianowania nowych członków winna być uskutecznioną przed dniem 31 grudnia 1929 r. przeto Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na konieczność ścisłego zachowania wszystkich podanych w niniejszym okólniku terminów.

Warszawa, dnia 28 września 1929 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

341.

OKÓLNIK L.D.V.7769/4/29.

Do Izb Skarbowych w Białymstoku, Brześciu n. Bugiem, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Łucku, Grodzkiej w Warszawie, Okręgowej w Warszawie i Wilnie.

Zgodnie z postanowieniami art. 62 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 z 1925 r. poz. 550) i § 72 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 560), z końcem bieżącego roku podatkowego winny być dokonane uzupełniające mianowania członków i zastępców członków Komisji Szacunkowych i Odwoławczych do spraw państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Listy kandydatów na członków Komisji i ich zastępców, o których mowa w art. 59 i art. 60 ustawy winny być przedstawione przez Izby przemysłowo-handlowe, względnie przez zawodowe organizacje gospodarcze, naczelnikom Urzędów skarbowych, o ile chodzi o członków Komisji Szacunkowych, a Prezesom Izb skarbowych, o ile chodzi o członków Komisji Odwoławczych, najpóźniej do **końca października 1929 r.**

Przytem wyjaśnia się, że wobec rozpoczęcia działalności Izb przemysłowo-handlowych na terenie b. dzielnicy rosyjskiej, w myśl rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17.VII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 591), uprawnienia do przedstawiania list kandydatów, nadane czasowo organizacjom wymienionym w § 65 Rozporządzenia wykonawczego pod p. 1, 2, 3, 4, 5, a zrzeszającym grupy płatników, reprezentowanych przez Izby handlowo-przemysłowe, przechodzą obecnie na te Izby.

2) W terminie **do dnia 15 listopada 1929 r.** naczelnicy Urzędów skarbowych przedłożą zgłoszone listy kandydatów Izbom skarbowym wraz ze swoją opinją.

3) Niezależnie od powyższego naczelnicy Urzędów skarbowych przedstawią z urzędu, w terminie **do dnia 15 listopada 1929 r.** po 3-ch kandydatów na każde z opróżnionych miejsc członków i zastępców członków Komisji, mianowanych na wniosek naczelników władz podatkowych I instancji, przyczem należy mieć na uwadze przepisy § 69 Rozporządzenia wykonawczego.

4) Po otrzymaniu list kandydatów w myśl p. 2 i 3 niniejszego zarządzenia Prezesi Izb skarbowych uskutecznią mianowania członków i zastępców członków Komisji Szacunkowych w terminie **do dnia 15 grudnia 1929 r.**, zawiadamiając o tem mianowanych, oraz naczelników Urzędów skarbowych.

5) Wnioski do Ministerstwa Skarbu o zamianowanie członków Komisji Odwoławczych i ich zastępców winny być przedstawione w terminie **do dnia 1 grudnia 1929 r.**

Przy przedstawianiu wniosków należy mieć na uwadze przepisy art. 61 oraz 63 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Ponieważ cała akcja zamianowania nowych członków winna być uskuteczniona przed dniem 31 grudnia 1929 r., przeto Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na konieczność ścisłego zachowania wszystkich podanych w niniejszym okólniku terminów.

Warszawa, dnia 28 września 1929 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

342.

OKÓLNIK Nr. 285 (L.D.V.12.251/4/27).

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Okólnikiem Nr. 190 z dnia 29 marca 1927 r. L. DPO. 3926/III. Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że w myśl art. 14 ustęp drugi ustawy o państwowym podatku przemysłowym na podstawie kart rejestracyjnych bez obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego na handel hurtowy, mogą być prowadzone tylko takie zakłady hurtowej sprzedaży, które sprzedają wyłącznie towary własnej produkcji, o ile towary te zostały całkowicie wyprodukowane w zakładach przemysłowych, należących do danego przedsiębiorstwa, t. j. jeżeli cały proces przetwórczy aż do wyrobu gotowego fabrykatu odbywał się w danem przedsiębiorstwie przemysłowem.

Z uwagi jednakże na specyficzny charakter przemysłu włókienniczego, a w szczególności ze względu na to, że tylko nieznaczna ilość przedsiębiorstw tego przemysłu posiada odpowiednio urządzenia fabryczne dla całkowitego wykończenia swoich wytworów, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w przemyśle włókienniczym za przed-

siębiorstwa, uprawnione do utrzymywania zakładów handlowych na podstawie kart rejestracyjnych dla hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, należy uważać również takie przedsiębiorstwa tego przemysłu, które posiadają własne lub wydzierżawione urządzenia fabryczne, potrzebne do kolejnej przeróbki surowca na gotowy fabrykat, a nie posiadają tylko urządzeń niezbędnych dla wykończenia już gotowego fabrykatu, jak farbiarni i wykończalni. Np. firma posiada nawijalnię, snowalnię i tkalnię lub przędzalnię i tkalnię — bez farbiarni i wykończalni. Oddawanie zatem przez omawiane przedsiębiorstwa swoich wyrobów do farbowania i dalszego wykończenia do innych przedsiębiorstw nie pozbawia tych przedsiębiorstw prawa do korzystania z ulgi przewidzianej w art. 14 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym w tych naturalnie tylko wypadkach, gdy w zakładach handlowych sprzedawane są wyłącznie wyroby własnej produkcji — hurtowo (przeważnie większemi partjami kupcom i przemysłowcom) i gdy zachodzą inne warunki przewidziane ust. 2 art. 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Warszawa, dnia 29 września 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

343.

OKÓLNIK Nr. 286 (L.D.V.8045/4/29).

Do wszystkich Izb Skarbowych, wszystkich Urzędów Skarbowych i wszystkich Kas Skarbowych oraz do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1930, poleca się Izbie Skarbowej, aby bezzwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia podała do wiadomości płatników państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 30 ustawy) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klasy miejscowości z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Nakład tego obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe Urzędy Skarbowe były zaopatrzone w odpowiednią ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryje Izba Skarbowa z przyznanych na ten cel kredytów. Podwładnym Urzędom Skarbowym i Kasom Skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1930, tudzież zwrócić szczególną uwagę Kas Skarbowych na przepisy § 44 rozp. Min. Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560), zwłaszcza na ścisłe przestrzeganie przepisów ustępu 1 tegoż paragrafu.

Nadto należy utworzyć odpowiednią ilość kas pomocniczych, aby płatnikom umożliwić jak najdogodniejszą i terminową wpłatę.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 119 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych, gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747);

2) dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 120 cytowanej ustawy, należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule; wobec postanowień rozp. Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 15 lipca 1927 r. Przemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz Izb Przemysłowo - Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych należy pobrać na całym obszarze Państwa.

W Dzienniku Rzeczypospolitej Nr. 108 pod poz. 771 z r. 1925 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Srzemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 120 ustawy pod lit. a), — instrukcja zaś w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucyj, o których mowa w art. 120 ustawy pod lit. b) — w Dzieniku Urzędowym Min. Skarbu Nr. 12 pod poz. 143 z r. 1927.

Wpływy z dodatków, pobieranych na rzecz szkół zawodowych, należy zarachowywać w myśl postanowień zawartych w cytowanej wyżej instrukcji.

Co do sposobu zarachowania i wypłaty wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Przemysłowo - Handlowych, oraz Izb Rzemieślniczych będzie wydane osobne zarządzenie.

Do czasu otrzymania tego zarządzenia Kasy Skarbowe zarachowywać będą pobrane tytułem tych dodatków wpływy w dziale sum komunalnych na oddzielne konto, a wykazy szczegółowe przesyłać będą Izbom Skarbowym. Blankiety świadectw przemysłowych będą rozesłane do Kas Skarbowych przez Biuro Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu przed dniem 1 listopada r. b.

O ileby do Kasy Skarbowej w czasie do 1 listopada 1929 r. nie nadesłano blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, należy postąpić według wskazówek, zawartych w okólniku Nr. 134 z dnia 31 października 1925 r. L. DPO. 10007/III/25.

W końcu zwraca się uwagę na przepis art. 10 ustawy skarbowej z dnia 25.III. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20 poz. 183), wedle którego pobierany jest na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczonych podatków

bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

Wobec tego 10%-owy dodatek do należności skarbowych winien być pobierany również przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1930.

Okoliczność tę należy również podać płatnikom do wiadomości w obwieszczeniu, o którem mowa w początkowym ustępie niniejszego okólnika.

Na świadectwach przemysłowych, nabywanych na rok 1930 winny Kasy Skarbowe dodatek ten uwidocznić i uwzględnić go również w pozycji „razem".

Wpływy z 10% nadzwyczajnego dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z 8 lipca 1926 r. L. DPO. 5282/I/26.

Warszawa, dnia 11 października 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Opłaty stemplowe.

344.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

239 *(art. 66 i 6).* W myśl § 40 (punktu 5) Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783 z 1928 r. załącznik II), w razie wystąpienia z reklamacją (t. j. z roszczeniem, wynikającem z umowy o przewóz, n. p. z roszczeniem o odszkodowanie z powodu całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia przesyłki, lub z roszczeniem o zwrot nadpłaty), jeżeli reklamację wnosi nie nadawca, względnie odbiorca przesyłki ale inna osoba, należy przedstawić kolei żelaznej oddzielne „oświadczenie, że osoba uprawniona zgadza się na wypłacenie odszkodowania osbie reklamującej". Oświadczenie to podlega opłacie stemplowej na mocy art. 66 (ustępu pierwszego, punktu 1 oraz ustępu drugiego) u. o. s. jako „pismo cedenta, zawiadamiające dłużnika o przelewie". Opłata wynosi zasadniczo 1% (art. 66, ustęp pierwszy u. o. s.). Jeżeli jednak cesjonarjusz jest biurem reklamacyjnem, które wykupiło świadectwo przemysłowe (art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) za ten rok, w którym zostało sporządzone powyższe oświadczenie, to opłata wynosi 0,2% (art. 67, punkt 1, u. o. s.).

Za podstawę wymiaru przyjmuje się — na mocy art. 70 (ustępu ostatniego) u. o. s. „nominalną kwotę wierzytelności", t. j. kwotę, której wypłacenia domaga się osoba reklamująca.

Opłatę stemplową, jeżeli nie przewyższa 100 zł., można uiścić zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez przepisanie ich początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu oświadczenia (art. 23, punkt „a", u. o. s.). Opłata przewyższająca 50 zł. może być uiszczona przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej i załączenie kwitu kasowego do oświadczenia (art. 24, punkt „a" u. o. s.). Może też być w każdym razie uiszczona na podstawie wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 23, punkt „b" oraz art. 24, punkt „b" u. o. s.), w którym to celu należy urzędowi skarbowemu przedstawić oświadczenie w oryginale lub w odpisie, a zarazem podać mu kwotę odszkodowania względnie nadpłaty, którą cesjonarjusz rości sobie wobec kolei żelaznej. Jeżeli oświadczenie zostaje uwierzytelnione przez notarjusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, to opłatę należy uiścić do rąk notarjusza, któremu w tym celu należy podać kwotę odszkodowania względnie nadpłaty, którą cesjonarjusz rości sobie wobec kolei żelaznej.

Powyższe tezy zostały podane do wiadomości Dyrekcyj Kolei Państwowych okólnikiem Ministerstwa Komunikacji (Depart. Finansowy) z dnia 28 sierpnia 1928 r. Nr. II. 6028/7 (L. D. V. 8814/6/29).

240. *(art. 142).* Pisemny wniosek strony, zgłaszającej towar do odprawy celnej, o uznanie deklaracji celnej nadawcy za dokument handlowy — który to wniosek w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 czerwca 1929 r. L. D. IV. 879/3/29 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17, poz. 188) umieszcza bądź w swojej deklaracji bądź na deklaracji celnej nadawcy — jest wolny od opłaty stemplowej na mocy art. 142, punkt 1 u. o. s. (L. D. V. 9436/6/29).

Przepisy celne.

345.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 5 października 1929 r.

w sprawie częściowej zmiany brzmienia art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1929 r. o taryfie celnej.

Na podstawie art. 7 punkt e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U.R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozdział I lit. D i E artykułu 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314), w brzmieniu rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu

i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 435) częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 716) i z dnia 30 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 279), otrzymuje brzmienie następujące:

D.

„I. Od towarów wywożonych, podlegających cłu wywozowemu — 5% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej przesyłki.

II. Od towarów zagranicznych, wywożonych zpowrotem zagranicę, nie pobiera się opłat manipulacyjnych ani przywozowych, ani wywozowych, z wyjątkiem dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji), pobieranej według zasad wskazanych w rozdziale IV niniejszego artykułu.

III. Przesyłki, omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei, uwalnia się od opłat manipulacyjnych.

E.

Od towarów odprawianych na zasadzie art. 12 niniejszego rozporządzenia w obrocie uszlachetniającym czynnym i biernym oraz w obrocie reparacyjnym czynnym i biernym, z wyjątkiem statków (poz. 175 taryfy celnej), pobiera się przy przywozie i powrotnym wywozie oraz przy wywozie i powrotnym przywozie — 0,01 zł. od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej przywożonej lub wywożonej przesyłki.

Od statków do żeglugi morskiej i rzecznej wymienionych w poz. 175 taryfy celnej, odprawianych warunkowo, pobiera się przy przywozie oraz przy wywozie — 0,05 zł. od tonny rejestrowej, przyjętej za podstawę do wymiaru cła, najmniej jednak 0,50 zł., nie wyżej zaś 20 zł. od każdej sztuki.

W innych wypadkach odprawy warunkowej towarów pobiera się przy przywozie oraz przy wywozie 0,05 zł. od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej wywożonej lub przywożonej przesyłki.

O ile do towarów odprawianych warunkowo stosuje się następnie odprawę zwykłą (ostateczną), opłaty manipulacyjne należy pobierać według norm właściwych, stosowanych przy odprawie ostatecznej.

Pobieranie opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej przesyłek w ruchu pocztowym normują przepisy zawarte w rozdziale III".

§ 2. Ustęp 3 rozdziału II tegoż artykułu 15 uzupełnia się przez dodanie nowego punktu:

„e) towary, nie podlegające cłu wywozowemu".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1929 r. Nr. 74, poz. 562).

346.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 23 października 1929 r.

o odroczeniu wejścia w życie rozporządzenia tychże Ministrów z dnia 19 września 1929 r. o ustanowieniu cła wywozowego od masła.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 września 1929 r. o ustanowieniu cła wywozowego od masła (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 538) zamiast z dniem 1 listopada 1929 r. wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1929 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1929 r. Nr. 74, poz. 563).

347.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 23 października 1929 r.

o odroczeniu wejścia w życie rozporządzenia tychże Ministrów z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U .R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 539) zamiast z dniem 1 listopada 1929 r. wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1929 r. i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1929 r. Nr. 74, poz. 564).

348.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 6 listopada 1929 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę standartyzowanych: zbóż, produktów przemiału i słodu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł uiszczonych za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materjały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

za 100 kg. owsa i jęczmienia . . .	Zł. 4.—
za 100 kg. żyta i pszenicy	„ 6.—
za 100 kg. mąki (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 1), kaszy jęczmiennej (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 2 z lit. a) i słodu (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 3)	„ 9.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i stanowią podstawę do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie i Poznaniu.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa ustali nazwę organizacji eksportowej, względnie organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz warunki, na których podstawie organizacja względnie organizacje te otrzymywać będą wymienione zaświadczenia i ogłosi w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 listopada 1929 r. i obowiązuje do dnia 15 kwietnia 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) K. *Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 listopada 1929 roku Nr. 76, poz. 574).

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 listopada 1929 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dn. 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 574) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są następujące wytwarzane w kraju zboża, produkty przemiału oraz słód:

1) owies 2) jęczmień	(zwrot cła zł 4 od 100 kg.)
3) żyto 4) pszenica	(zwrot cła zł 6 od 100 kg.)
5) mąka wszelka 6) kasza jęczmienna 7) słód	(zwrot cła zł 9 od 100 kg.)

Zwrot cła rozumie się od 100 kg. wagi towaru wraz z bezpośredniem opakowaniem.

§ 2.

Ubieganie się o zwrot cła przy wywozie wymienionych w poprzednim § artykułów przysługuje tylko poszczególnym eksporterom, którzy wykażą się posiadaniem odpowiednich zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wystawianych według załączonego wzoru (wzór Nr. 1) i podpisywanych przez upoważnione do tego osoby.

§ 3.

Do wystawiania kwitów wywozowych przy odprawie wywozowej wymienionych powyżej artykułów upoważnia się wszystkie kolejowe i morskie urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej, a na terenie W. M. Gdańska te urzędy, które wyznaczy Dyrekcja Ceł w Gdańsku.

§ 4.

Odprawy wywozowej dokonywuje się na podstawie normalnej deklaracji celnej wywozowej.

Przy odprawie strona winna przedłożyć urzędowi celnemu należycie wystawione zaświadczenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Zaświadczenie składa się z dwóch części. Właściwe zaświadczenie (lewa strona) służy dla urzędu celnego za podstawę do wystawienia kwitu wywozowego. Odcinek mniejszy (prawa strona) jest przeznaczony na potwierdzenie i dla kontroli wywożonych za zwrotem cła zbóż, produktów przemiału i słodu. Właściwe zaświadczenie należy trwale dołączać do deklaracji wywozowej, po-

twierdzenia (mniejsze odcinki) natomiast po wpisaniu doń daty odprawy, wywiezionych ilości i rodzaju towaru, numeru rejestru wywozu, kraju przeznaczenia, nazwy firmy, N. kwitu wywozowego i kwoty zwrotu cła oraz po ostemplowaniu ich pieczęcią urzędu celnego i podpisaniu przez kierownika tegoż urzędu należy odłączyć i wysyłać, co 7 dni w każdy poniedziałek przy spisie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Wydział Handlu Zagranicznego).

Przy rewizji celnej należy zbadać, czy zgłoszony do odprawy wywozowej towar zgadza się z deklaracją celną, dokumentami przewozowemi oraz zaświadczeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 5.

W razie stwierdzenia zgodności Urząd Celny uskutecznia odprawę wywozową, a następnie, po stwierdzeniu występu towaru zagranicę, wystawia w 2 egzemplarzach kwit wywozowy.

Jeżeli odprawa wywozowa dokonana została w wewnętrznym urzędzie celnym, kwit wywozowy może być wystawiony dopiero po nadejściu z granicznego urzędu celnego potwierdzenia występu towaru zagranicę.

Gdyby przy rewizji celnej ujawniono wagę mniejszą od wagi, podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Urząd Celny wystawia kwit wywozowy na kwotę, odpowiadającą zwrotowi cła za taką wagę towaru, która została stwierdzona przy rewizji.

Natomiast przy stwierdzeniu podczas rewizji wagi większej od podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, kwit wywozowy wystawia się tylko na kwotę, odpowiadającą zwrotowi cła od wagi, wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W deklaracjach celnych wywozowych należy notować numery wydanych kwitów wywozowych, datę ich wystawienia i ogólną sumę, na jaką opiewają.

§ 6.

Kwit wywozowy jest drukiem ściśle zarachowanym, opiewa na okaziciela i wystawia się na drukach w/g wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozp. Ministra Skarbu z dn. 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, p. 509).

W drukach tych przy wywozie za zwrotem cła zboża, produktów przemiału i słodu należy narazie (do czasu sporządzenia specjalnych druków) uskuteczniać czerwonym atramentem następujące poprawki:

w 6 wierszu zgóry skreślić słowo „eksportowego",

w 7 wierszu zamiast wyrazów „Związku eksporterów w . . . . " napisać „Ministerstwa Przemysłu i Handlu",

w 12 wierszu po słowach „i służy" skreślić wszystkie następne wyrazy i zastąpić je wyrazami: „do otrzymania powyższej kwoty w gotówce w jednym z następujących urzędów celnych: Warszawa, Poznań".

Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza urząd celny stronie, wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, drugi zaś pozostaje w aktach urzędu celnego.

O każdym wystawionym kwicie wywozowym urząd celny, wystawiający kwit, winien bezzwłocznie (tego samego dnia) zawiadomić urzędy celne w Warszawie i Poznaniu.

Zawiadomienie takie powinno zawierać: N. kwitu wywozowego, datę jego wystawienia, rodzaj i ilość zboża, względnie produktów przemiału lub słodu wywiezionych zagranicę oraz kwotę zwrotu cła przypadającą z tego tytułu.

§ 7.

Do uskuteczniania wypłat w gotówce z tytułu zwrotu cła za wywiezione zboże, produkty przemiału oraz słód upoważnione są tylko urzędy celne w Warszawie i Poznaniu.

Realizacja kwitu wywozowego nastąpić może dopiero po otrzymaniu przez urząd, dokonywujący wypłaty zwrotu cła w gotówce, z urzędu wystawiającego kwit wywozowy odpowiedniego zawiadomienia (§ 6 n. roz.).

Wypłatę w gotówce kasa urzędu celnego uskutecznia na podstawie polecenia wypłaty tegoż urzędu.

Polecenie wypłaty umieszcza się na odwrotnej stronie kwitu wywozowego i powinno być zaopatrzone w podpis kierownika urzędu.

Podejmujący kwotę zwrotu cła kwituje odbiór na kwicie wywozowym, który łącznie z zawiadomieniem urzędu wystawiającego kwit wywozowy służy kasie, jako dowód rozchodowy.

Wypłaconą kwotę księguje się w dzienniku rozchodu, a na zrealizowanym kwicie wywozowym odciska się stempel wzoru N. 3F.

Wypłaconą kwotę zwrotu cła rachmistrz odpisuje w księdze przychodów sum budżetowych, jako zwrot cła.

Ponadto kwoty te księguie się w rejestrze zwrotów celnych oraz w rejestrze przychodowym i rozchodowym sum obrotowych na założonem w tym celu oddzielnem koncie, zatytułowanem „zwrot cła przy wywozie zboża, produktów przemiału oraz słodu". Pozatem co do kontroli kwitów wywozowych mają zastosowanie odpowiednie postanowienia okólnika L.DC.1630/IV/26 (Dz. Urzęd. M. Sk. Nr. 7/1926 poz. 110).

§ 8.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie równocześnie z rozporządzeniem Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 574).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego

Warszawa, dnia 19 r.

Serja

ZAŚWIADCZENIE Nr.

Na zasadzie postanowień § 2 rozp. Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 574) Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza niniejszem, że za wyszczególnione poniżej przeznaczone do wywozu zagranicę towary może być przyznany zwrot ceł, przewidziany w § 1 powołanego rozporządzenia.

Zaświadczenie niniejsze otrzymuje firma ....

za pośrednictwem Związku Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej celem przedstawienia go przy wywozie za zwrotem cła:

10.000, 15.000 lub 30.000 kg. owsa, jęczmienia
10.000, 15.000 lub 30.000 kg. żyta, pszenicy
1.000, 5.000, 10 000 lub 15.000 kg. mąki, kaszy jęczmiennej, słodu *).

Zaświadczenie niniejsze ważne jest od dnia .... 19 r. do dnia .... 19 roku, w którym to najpóźniej dniu transport powyższy winien być nadany do przewozu koleją lub statkiem.

M. P.

Naczelnik Wydziału
Handlu Zagranicznego

Referent

*) (niepotrzebne skreślić).

WZÓR Nr. 1.

Załącznik do § 2 rozp. Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1929 r. (Monitor Polski Nr. 264 poz. 618).

Serja..................

Nr.

.... dn. ....

Do

Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego
w Warszawie.

Urząd celny w .... stwierdza, że w dn. .... przy poz. rej. wyw. Nr. .... odprawił w wywozie

.... kg. owsa. jęczmienia

.... kg. żyta, pszenicy

.... kg. mąki, kaszy jęczmiennej *), słodu

wysłanych do (kraj przeznaczenia) przez firmę ....

i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr. ...., opiewający na kwotę zł. ....

M. P.

Podpis Kierownika
Urzędu Celnego:

*) (niepotrzebne skreślić).

(Monitor Polski z dnia 16 listopada 1929 r. Nr. 264 poz. 618).

350.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa

z dnia 15 listopada 1929 r.

o ustaleniu organizacji eksportowej, względnie organizacyj eksportowych, oraz warunków, przewidzianych w § 4 Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

W wykonaniu § 4 Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu (Dz. U. R. P., Nr. 76, poz. 574) podaje się do wiadomości, że do otrzymywania przewidzianych w w § 2 wyżej wymienionego rozporządzenia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu zostaje upoważniony Związek Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem stosowania ogólnej kontroli nad ilością i jakością korzystających ze zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 263 z 15 listopada 1929 r., poz. 613).

351.

OKÓLNIK L. D. IV/1471/3/29.

z dnia 28 października 1929 r.

dotyczący częściowej zmiany okólnika w sprawie stosowania zakazu przywozu .

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł.

Okólnik z dn. 6 października 1928 r. L. D. IV/1199/3/28. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 29/1928 poz. 337) uzupełnia się w punkcie 2 lit. a. przez dodanie następującego ustępu:

„Jako dowód ciągłości tranzytu, mogą strony przedstawiać urzędom celnym kolejowe listy przewozowe od pierwotnego miejsca nadania do miejsca przeładowania, lub też **urzędowe zaświadczenia zarządów kolejowych,** wystawiane w miejscu przeładowania.

Zaświadczenia te, sporządzane na podstawie właściwych listów przewozowych, winny zawierać wszystkie dane listu przewozowego".

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Pożyczki państwowe.

352.

Ciągnienie 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji II.

Dnia **2 b. m.** odbyło się ciągnienie 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji II-ej w małej sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu przy ul. Rymarskiej 3/5.

Wylosowano numery następujące:

$ 8.000	$ 3.000	$ 1.000	$ 500
288.080	861.946	064.326	455 490
		585.785	046.259
		120.740	888.408
		304.319	342.236
		132.242	225.194
			637.049
			853.096
			249.402
			215.813
			922.212

$ 100	$ 100	$ 100	$ 100
133.927	770.791	655.235	466.185
585.861	385.944	096.138	030.352
177.861	996.968	530.675	714.881
056.778	863.303	169.922	374.658
641.683	377.891	129.846	728.704
359.867	602.331	620.834	446.440
990.715	346.749	618.615	117.247
374.236	030.098	864.240	396.329
242.030	789.931	397.531	013.618
465.151	422.122	632.690	849.617

Loterja Państwowa.

353.

Ciągnienie I-ej Klasy 20-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Ministerstwo Skarbu (Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej) podaje do wiadomości, że wsypywanie do jednego z kół loteryjnych zwitków z numerami losów, a do drugiego koła z wygrane-

mi oznaczonemi w planie gry do I-ej klasy 20-tej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się publicznie **w środę dnia 13 listopada 1929 r.** o godzinie 9-ej z rana w Warszawie przy ul. Nalewki 2 (Biuro Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej), wobec Komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta przez Prezydenta Miasta zaproszonych.

Ciągnienie I-ej klasy 20-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej przeprowadzi **w czwartek i piątek dnia 14 i 15 listopada 1929 r. o godzinie 8-ej min. 30 z rana** w tym samym lokalu również publicznie Komisja rządowa w wyżej podanym składzie.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

354.

RUCH SŁUŻBOWY
W Ministerstwie Skarbu.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 22 października 1929 roku zamianował Naczelnika Wydziału **Juljana Kulskiego** Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Skarbu.

(Monitor Polski z dnia 28 października 1929 r. Nr. 249).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 48095. 29.X. 1929 r. 8000.